

матъ важни мяста въ основните и срѣдни училища. Войнишките знания въ училищата трѣба да бѫдатъ задължителни, а за това трѣба да са грижи държавата.

„Върху економическото развитие на нашето отечество трѣба да са обрни най-голѣмо внимание. Економическата сила на единъ народъ е онай сила, изъ която произтичатъ и се хранятъ всичките други сили, които сѫ въ състояние да подигнатъ и определятъ народътъ. Економическото състояние на единъ народъ зависи отъ производителните работнически сили, които се развиватъ въ сѫщиятъ народъ, и отъ естествените богатства и условия, които сѫществуватъ въ земята. Държавата е длѣжна да испита подробно производителните условия на различните мяста въ земята, и, споредъ това да предприема и стъвѣтствени мѣрки за образуването и опазването на работническите сили на производителната работа. Економическата част на народътъ никога не трѣба да се остави на промисалътъ, волята и силата на частни лица. Държавниятъ бюджетъ за подигане и опредяване економическото положение на нашия народъ, трѣба да представлява постоянно най-голѣмата цифра отъ всичките други стрѣни. Както нѣма нито една частъ отъ народния животъ, която да сѫществува сама за себѣ или да представлява нѣкое изолирано и саморасло цѣло, но се намира свързана съ всички други части, така сѫщо е и най-много свързанъ и изпреплетенъ економическиятъ животъ съ другите части на народния животъ, защото той, економич. животъ, съставляви материалната основа на народния животъ. Всичките части на държавното устройство трѣба да бѫдатъ така поставени, щото не само да не смѣтатъ една на друга, но напротивъ най-разнообразно да си помагатъ и определятъ. За достижение на всичко това изискува се щото всичките тия части да бѫдатъ основани и устроени на едно общо и животворно начало, въ което да се съсрѣдоточава цѣлътъ на цѣлокупниятъ държавенъ животъ. Това начало и тая цѣль ние ще изрѣчемъ въ тия три думи: *Економическо народно благосостояние*. Къмъ тая цѣль трѣба да сѫ отправени дѣйствията и на администрацията и на правосѫдните, а най-много на просвѣщението.

„Материалните средства за удовлетворение на общенародните нужди, народътъ ги дава самъ въ видъ на данъкъ и други различни берии, които му налага централното (държавното),